ΝΛ30| ΘΕΙΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΔΕΟ-ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

2021 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2021/νλ30-θεια-κεντρα-και-καθαρσεισ-τησ-ιδεο/

Η Αγκαλιά του Πατέρα είναι το Άχωρο και Άχρονο. Η Αγκαλιά του Πατέρα είναι το ομόχρονο. Το ταυτοπαλμικό. Το καθαγιασμένο Λευκό του Αιώνα. Το Άπειρο. Η ανένταχτη Θεία Ροή, η ταγμένη στο Ένα και στο Μηδέν. Ο Θόλος.

Η Αγκαλιά του Πατέρα στην ύλη, η μορφοποιημένη, δηλαδή, εκδήλωσή της στο χώρο, είναι ο θόλος του νου του ανθρώπου. Ο νους του ανθρώπου, αυτός που ορίζει τις σκέψεις του, είναι μόριο του Θείου Νου του Παντός. Ο νους είναι Άπειρος. Όμως ο πεπερασμένος υλικός άνθρωπος ελάχιστον από τον Άπειρο αυτόν θησαυρό ενεργοποιεί. Και αυτές οι ιδιότητες του νου, που φροντίζει με τις επιλογές του να ενεργοποιηθούν, έχουν σχέση με την πρακτική, την εφαρμογή, τις λεπτομέρειες ή τις απομνημονεύσεις.

Οι ίδιοι οι Ερευνητές του νου, αυτοί που εξετάζουν την ικανότητα αντίληψης, όχι σύλληψης, και το βαθμό ευφυΐας του ατόμου, μετά από διάφορες μετρήσεις, κατέληξαν στο ότι ο Αϊνστάιν, ο οποίος είχε σημειώσει τον μεγαλύτερο δείκτη ευφυΐας από κάθε άλλη μετρηθείσα διάνοια, είχε ενεργοποιήσει μόνο το έξι τοις εκατό του δυναμικού του εγκεφάλου του.

Όμως αυτοί εξέταζαν μονάχα το χρήσιμο στην ύλη μέρος του ανθρώπινου νου. Αυτό που θα τον βοηθήσει να επιβιώσει μέσα στους νόμους της ύλης. Αυτό που θα τον βοηθήσει να ανακαλύψει τρόπους ανετότερης διαβίωσης. Να κυριαρχήσει. Να πλουτίσει. Να άρχει. Όμως όλα αυτά είναι ιδιότητες του γήινου νου. Αναφέρονται στο επίκτητο «Εγώ». Σ’ αυτό ακριβώς που δημιούργησε την Πτώση. Ο άνθρωπος έτσι, από τα μόρια του υλικού του εαυτού, οδηγείται να συμβιβαστεί με αυτόν, να εξοικειωθεί και να αρέσκεται μάλιστα σ’ αυτή τη ζωή μέσα στην ύλη.

Εξετάζει τους νόμους της ύλης και όχι του Πνεύματος. Ιεραρχεί τις αξίες του υλικά, και όχι σύμφωνα με τη Θεία Ιεράρχηση, και συσσωρεύει υλικά αγαθά, μετατρέποντας τον τόπο εξορίας του σε μόνιμη κατοικία, ξεχνώντας το «νόστιμον ήμαρ» της Επιστροφής.

Αυτές τις ιδιότητες του νου εξετάζοντας οι «αρμόδιοι», κατέληξαν στο ότι ο μέσος άνθρωπος ενεργοποιεί το 3,5% του νοητικού δυναμικού του. Αξιοποιεί το 3,5% της ιδιότητας του νου του να προσαρμόζεται στις περιβαλλοντικές συνθήκες. Αυτή η ιδιότητα του πνεύματος, είναι ιδιότητα που έχει σχέση με το χώρο. Στην προκειμένη περίπτωση, το χώρο της γης. Το χώρο των τριών διαστάσεων.

Όμως, ακόμη και στα μαθηματικά του περασμένου αιώνα, λύνονται προβλήματα που αναφέρονται στο χώρο των «V», δηλαδή των άπειρων διαστάσεων. Άρα μέσα στις έρευνές τους είδαν πως είναι αναπόφευκτη η παραδοχή ενός χώρου «V», δηλαδή άπειρων διαστάσεων. Ο νους του ανθρώπου έχει τη δυνατότητα να κινείται ταυτόχρονα σε όλες τις «V» διαστάσεις, που σχηματίζουν το Άχωρο. Έχει δυνατότητες προσαρμογής σε όλους αυτούς τους χώρους κατά 100%. Έχει τη δυνατότητα σύγχρονης παλμικής ταύτισης με το Απειρόχωρο. Αυτή του την ιδιότητα έχει ενεργοποιήσει κατά 6% κατά ανώτατο όριο ο άνθρωπος. Όμως, ο νους έχει απεριόριστες ιδιότητες. Πώς να μετρηθεί η δυνατότητά του να έλξει Φως; Πώς θα μετρηθεί η δυνατότητά του να ενεργεί ως Θεουργός; Να ιαίνει, να μυεί, να ενεργοποιεί, να αποσυνθέτει και να ανασυνθέτει την ύλη του; Πώς θα ελεγχθούν οι Επιλογές του κατά συνείδηση, όταν δεν εκδηλώνονται αυτές μορφικά; Πώς θα μετρηθεί η δυνατότητά του να Αγαπά; Να εκχέει Φως; Να ξυπνά τις Ουράνιες αισθήσεις του;

Ο νους έχει άπειρες ιδιότητες, μη ενεργοποιημένες κατά κανόνα ούτε κατά το ελάχιστο. Η ενεργοποίηση, που κατ’ ανώτατο όριο έχει επιφέρει, είναι της τάξης του 1% του πραγματικού του δυναμικού.

Θεέ μου, βοήθησε τον Άνθρωπο να εκδηλώσει τον Πύρινο Νου του. Τον Νου του Παντός, του Ενός, του Απείρου.

Η μορφική, λοιπόν, εκδήλωση της Αγκαλιάς του Θεού, του χώρου, δηλαδή, που ορίζεται από καθαρά Ουράνιες εκδηλώσεις της Θείας του υπόστασης, είναι ο θόλος του νου του ανθρώπου. Εκεί καθαγιάζονται οι σκέψεις, οι τάσεις, οι ορμές, τα πάθη, οι επιλογές, η ύλη. Το Ζωικό Φως.

«…Τα πάντα ξεκινούν από τη Σκέψη», είχε αναφερθεί σ’ ένα προηγούμενο κεφάλαιο. Και σ’ ένα άλλο: «Και ας μην ξεχνά ο άνθρωπος πως στο Κέντρο του θόλου του, στην Κορυφή των Ουρανών

του, υπάρχει πάντα Θεός. Από εκεί ξεκινά η ένωσή του με τον Πατέρα».

Από την ποιότητα της σκέψης του, ξεκινά η ένωσή του με τον Πατέρα. Όμως, η σκέψη κατευθύνεται από τα διάφορα Κέντρα. Η κυριαρχία του κάθε Κέντρου στη Σκέψη εξαρτάται από το βαθμό δεκτικότητας και ανοχής, που ο νους τού εκάστοτε ανθρώπου έχει αναπτύξει απέναντι στο αντίστοιχο Κέντρο τη χρονική στιγμή της αποδοχής μιας ιδέας.

Αν, δηλαδή, ο άνθρωπος έχει συνηθίσει να είναι ελαστικός και δεκτικός απέναντι στις ιδέες που του υπαγορεύουν τα κατώτερά του Κέντρα, τότε ο νους του κυριαρχείται από αυτές, και αυτό το χαμηλό Κέντρο κυριαρχεί, στιγμιαία, στην ιεράρχηση που ο φορέας εφαρμόζει, επί της Θείας Υπόστασης του ανθρώπου. Μια συνεχής επανάληψη της αποδοχής αυτής της ιεράρχησης καταλήγει στο να υπεραναπτυχθεί ο τομέας του νου, ο έχων σχέση με αυτό το κατά την προτίμηση του φορέα προέχον Κέντρο.

Οι αξίες του ανθρώπου, λοιπόν, φθάνουν να επιλέγονται αντίστροφα από τη Θεία Ιεράρχηση Αξιών, και ο άνθρωπος, αντί να διαγράψει άνοδο, σχηματίζει Πτώση.

Η ιδέα δεν χρειάζεται να εκδηλωθεί σε λόγο ή πράξη για να καταδείξει τη θέση της. Η Σκέψη και μόνη της είναι ενέργεια. Η σκέψη του Θείου Νου είναι Ενέργεια. Ο Θεός δημιουργεί διά της Ιδέας. Ο άνθρωπος, όντας Θεός, ως Ομοούσιός Του, δημιουργεί τον ίδιο τον εαυτό του διά των Ιδεών του. Και μόνη η κυριάρχηση κατά τη δική του επιλογή του κατώτερου Κέντρου επί του ανώτερου κεκαθαρμένου Κέντρου του Ουράνιου Θόλου του, φτάνει για να σημειώσει τη θέση του και να διαγράψει τη φορά της πορείας του.

Η συνεχής επιλογή διευρύνει το αντίστοιχο Κέντρο και ευνοεί τη ροή Ενεργείας μέσω αυτού. Η Ενέργεια δημιουργεί όλο και μεγαλύτερες τάσεις κυριαρχίας του Κέντρου αυτού στα υπόλοιπα, σε ολόκληρη, δηλαδή, την υπόσταση του ανθρώπου. Η Ιδέα έρχεται με μεγαλύτερη ορμή. Τότε η Σκέψη γίνεται λόγος και πράξη και δημιουργεί επιπτώσεις και καρμικές σχέσεις, και καθηλώσεις και νέα πτώση.

Η ιδέα η προερχόμενη από κατώτερα Κέντρα δεν πρέπει να προλαβαίνει να σχηματίζεται καν στο νου. Και αν σχηματίζεται, να μη σταθεροποιείται. Να ανάγεται σε Φως. Πώς θα γίνει αυτό; Τα

Κέντρα, από πλευράς Φωτεινότητάς τους, κατατάσσονται ιεραρχικά σε μια φωτεινή κλίμακα. Ξεκινώντας από το Καθαγιασμένο Κέντρο του θόλου, τα βασικά και στις συνήθεις περιπτώσεις κύρια Κέντρα είναι:

1. Κέντρο έλξεως Φωτός, στην Κορυφή του θόλου της κεφαλής.
2. Κέντρο Οράσεως, στο μέτωπο, λίγο πιο πάνω από το ένωμα των φρυδιών.
3. Κέντρο Λόγου, στη βάση του λαιμού.
4. Κέντρο Αγάπης, στο κέντρο του στέρνου.
5. Κέντρο συναισθημάτων, στο στομάχι.
6. Κοιλιακό Κέντρο, δέκτης αρνητικών εκπομπών, καθώς και σημείο πρώτης κάθαρσης των γήινων του ατόμου τάσεων.
7. Γήινο Κέντρο, κάτω από την κοιλιά και λίγο πιο πάνω από την ήβη. Αναφέρεται στις τάσεις διαιώνισης της ύλης.

Το Κέντρο του Πολικού, όπως και άλλα Κέντρα, ανοίγουν και κυριαρχούν, όταν η εξέλιξη του όντος έχει ήδη προχωρήσει διευκολύνοντας έτσι την άνοδό του σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο.
Σύμφωνα με την ανωτέρω ιεράρχηση, το Θείο Ρεύμα εισρέει από το Κέντρο του Θόλου και διαμοιράζεται στα άλλα Κέντρα, ανάλογα με τη διεύρυνση των υποδοχών τους. Ανάλογα με το πόσο αυτά έχουν ενεργοποιηθεί από τις κατά καιρούς, σε όλες τις μορφικές του εκδηλώσεις, επιλογές του ατόμου.
Όταν ο άνθρωπος κατανοήσει και αποδεχθεί αυτή την ιεράρχηση ως πραγματική, τότε αρχίζει να παρεμβάλλει συνειδητά, στην πορεία μιας εκπομπής από χαμηλό Κέντρο, άλλες επιλογές, από Κέντρα ανώτερα από αυτό, ανεβάζοντας την ποιότητα των παλμών του εκπεμπόμενου ρεύματος. Εκλεπτύνοντας και εξιδανικεύοντας την ανακυκλούμενη μέσω αυτού του Κέντρου Ενέργεια, που η Ιδέα, σαν κινητήρια δύναμη, ώθησε προς ανακύκλωση.
Για να πάρουμε την ακραία, αλλά και πιο συνήθη περίπτωση μιας ιδέας που εκπέμπει ενέργεια στο χαμηλότερο γήινο Κέντρο, ο τρόπος που αυτή η χαμηλή Ιδεο-Ενέργεια μπορεί να καθαρθεί και να εκλεπτυνθεί παλμικά, είναι ο εξής: Αντί να την αφήσουμε ακέραια και δυνατή να χτυπήσει με τις έντονες διακυμάνσεις των παλμών της το Κέντρο του νου, παρεμβάλλουμε στο δρόμο της όλο και υψηλότερα Κέντρα, εξομαλύνοντας σταδιακά τη ροή των κυμάνσεών της. Δηλαδή:

1. Μεταφέρουμε τη σκέψη μας από το 7ο Κέντρο στο 6ο και τη σταθεροποιούμε εκεί για λίγο, προσπαθώντας να αποσπασθούμε από το περιβάλλον και να συγκεντρωθούμε μόνο εκεί.
2. Ισορροπούμε εκεί και μετά συνεχίζουμε με τον ίδιο τρόπο ανεβαίνοντας στο 6ο Κέντρο, στο 5ο, στο 4ο, στο 3ο, και στο 2ο.

Στην ανοδική της αυτή πορεία, η Σκέψη έχει δεχθεί αλλεπάλληλες καθάρσεις, συντονίζοντας τους παλμούς της με όλο και υψηλότερης ποιότητας παλμούς, από επίπεδο σε επίπεδο. Αυτή η λιγότερο φωτισμένη παλμικότητα Ιδεο-Ενέργειας, ισορροπώντας κατά επίπεδο, φωτίζεται όλο και περισσότερο εντασσόμενη και ταυτιζόμενη παλμικά με το Επίπεδο, που το ανώτερο προς αυτήν Κέντρο ορίζει.

Έτσι, στο τέλος, φτάνοντας στο Ανώτερο Κέντρο του θόλου του, στο Απόλυτα Καθαγιασμένο σημείο της Θείας Παρουσίας μέσα του, η ιδέα ταυτίζεται ομαλά, χωρίς βίαιες συγκρούσεις, με τους παλμούς του Θείου Κέντρου, και αφομοιώνεται με αυτό, καθαγιάζοντας και την ίδια της την υπόσταση.

Αυτή η συνειδητή προσπάθεια για ανοδική πορεία της Σκέψης του, καταγράφεται σαν συνειδητά ηθελημένη μεταστροφή και ενεργοποιεί Νόμους Θείας Χάριτος. Η βοήθεια που έλκει έτσι, τον ωθεί στο να επιτύχει καλύτερα αποτελέσματα στην επόμενη προσπάθειά του, πλησιάζοντας έτσι ακόμα ένα βήμα κοντύτερα στον Θείο Εαυτό του.

Οι Ουρανοί έχουν πάντα ανοικτές τις Αγκάλες τους, για να δεχθούν κάθε υλικό κατάλοιπο, που εκδηλώνει τη λαχτάρα να μετουσιωθεί σε Θεία Ενέργεια. Η μετατροπή της ύλης του ανθρώπου σε Ουράνια Ενέργεια είναι το Μεγάλο Έργο, που καλύπτει την πρώτη φάση της Επιστροφής του ανθρώπου στο Φως.